

ceni tu poraziše Mlečane; ali ne nastaviše plovidbu put Venecije. Nije nemoguće, da su se bojali, da za njihove goleme brodove Lagune ne će biti dosta duboke, te krenuše niz istočnu apeninsku obalu, oboriše se na Ankonu, koju zateče sudbina hrvatskog Osora. I kad su od Ankone do grada Bari opljačkali svu obalu zauzeše sam Bari i u njemu se ugniježdiše.¹⁾

Malo poslije tih događaja izbilo je ponovno neprijateljstvo između Hrvata i Mlečana. Oko g. 846. doploviše iznenada Hrvati pod Veneciju, oplijeniše *Cáorle*, te se zaletješe još i dalje do Furlanske.²⁾ Eto, sad se Mlečani nisu više osjećali sigurni od Hrvata ni u samim Lagunama, pa je spomenuti dužd Petar Tradonik dao sagraditi golema dva ratna broda, dvije *galandrie*,³⁾ kolike se još ne bijahu vidjele, te ih usidri na ulazima dviju glavnih luka, a s njima još više manjih brodova.

Poslije g. 846., pa za čitavo doba kneza Trpimira (850.—864.) nema zabilježenih novih sukoba s Mlečanima. Trpimir stupa u bliži dodir sa splitskim nadbiskupom i gradi u *Rižinicama* benediktinski samostan. Na kopnu on ratuje

¹⁾ Ibidem.

²⁾ Docum. p. 363, 364. — Romanin, p. 178.

³⁾ »Galandrie«, »Zelandrie«, »Melandrie« i »Palandrie« bijahu tipovi isključivo mletačkih ratnih brodova. Imali su jedan jarbol i visok toranj kao nekoć liburne. Kako nisu imale dovoljno jedara, plovile su na vesla, a isticale su se brzinom. — Cf. Casoni: Dei navigli poliremi usati nella marina degli antichi Veneziani. — Venezia 1838. — Od istoga pisca: Venezia e le sue lagune. — Romanin, ibid.